

Sageiaste pani ta teda niisuguse neguni
võimatumaid asju teime jaatma, aga oma
tütlast hellitas ta nõnda, kuidas meistel.
Tuttis ta oma tütar napsu tegematta, nõ-
fus polnud just midagi. Tuttis aga isä
napsu tegematta kus ii olneid mitte witsi
waid mahu hoolitui. Ukskors annustas
vale tütrele napsu, et ta joolaga peab natta
wett täis kanna, kuna ta oma tütre
paariliga nansis. Sellel normaal oli ta
oma tütar kuuks laps et ta wett lasku-
ma. Napsu oma tütar nansis oma isä
ära, aga isä raskustas ei jaanud. Küll
õpetas teda wau: "Löö lätsu ja löö lätsu"
(kuu on: löö jandi ette). Etgo oma meele napsu
rups ei pannud wõrn laps wõrnoff tühel
waid togi pääw otja, ilma joomata, oma
täis elasi. Ohtu määnas ta, et näin täpja
wau tuhene on, mis ta kõn se pääw ali
paranui tegema. Ja wiskas joola napsu
ära ja pögenes metsa, istus nännu otja
ja kannas oma willetja elu üle nutma.

Ta oli oma pääwa täht waga isäpnu ja
uinus magama. Täara nägi alati tai-
wast, mis kornbel wääras ema napsu laps-
ga ümber näis, ning wõttis lapsu hinge
taewa. Tema napsu pani ta rüu-känuu
jasse ning jeda waida ainult imelik napsu
ha paasa. Etgo wase lapsu napsu löi Tä-
ra näie. Sellepärast, et waine laps wõ-
ra ema napsu mitte kõige raskema. Tä-
rast ühtas kiidu sõna ei jaanud, pani
ta näie juha selle sõna, millega täna
pääwani lapsu kiidatase ja seiwitkhes.

3.

Ukskors wõttis Wana-Isa nunnastat-
wast maha tulla, inimeste juure maa pää-
le näima. Ta näis pääw otja määda tad
ja jünnis õhtuas ühe riina paremhe
juure. Ta näis jandi näelbring palus
aamaja. Etgo paremhe ali uhac, ta ei jal-
lunud napsu janti ega napsajat. Nii ei
tallunud ta ka Wana-Isat. Ta pidas ta